

ESKİCİYLE PARA BABASI

Bir zamanlar yoksul bir eskici varmış, eski ayakkabıları onarırmış. Bir yandan işini yaparken bir yanda da şarkı söylüyor. Sabahtan akşama kadar böyle geçirirmiş zamanını. Oradan gelip geçenler eskicinin şarkılarına bayılır, öyle durup hayranlıkla dinlerlermiş. O da beğenildiğini görünce büsbütün coşar, mutlu mu mutlu, gırtlığının tüm gücüyle söyler de söylüyor artık. Ama bir de komşusu varmış ki tam karşıtıymış bizim eskicinin, tam bir para babasıymış, zenginlik içinde yüzer, çok az şarkı söyler, çok da az uyurmuş. Sabaha karşı uykuya dalınca da bizim para babası yiyecek ve içecekler gibi uykunun da pazarda satılmamasından yakınmaya başlamış. Günün birinde, parlak bir düşünce gelmiş aklına. Güzel sesli eskiciyi köşküne çağırtmış.

“Dostum, söyler misin bana, sen yılda ne kadar para kazanırsın?” diye sormuş.

Bizim şen eskici gülümsemiş.

“Yılda mı dediniz, efendim? Ben böyle yapmam hesabımı.” demiş. “Bir günün hesabını sonraki günün hesabına eklemem hiçbir zaman. Yılın sonunu getireyim, yeter. Nasıl olsa, her gün kendi ekmeğini getirir.”

“Peki, günde ne kadar kazanırsın?” diye üstelemiş para babası.

“Kimi zaman çok, kimi zaman az ama hep bir şeyler kazanırım işte.” demiş eskici. “İşin tatsız yanı boş kalmaktır; ülkemizde bayram sayısı çok fazla.”

Para babası gülmüş.

“Bak, ben sana bir yardımda bulunayım.” demiş. “Al şu yüz altını, özenle sakla, gerekince de hiç çekinmeden harca.”

Bizim eskici yüzlerce yıldır topraktan çıkarılan tüm altınların önüne yığıldığını sanmış. Alıp evi ne getirmiş altınları. Getirip de şöyle önüne koyunca, bir korkudur çökmüş içine. “Ya bu altınları çalarlarsa?” diye söylenmiş. Sonra altınlarını sarmış, sarmalamış, evinin bodrum katına gömmüş. Ama hiç ayırımında olmadan, altınlarla birlikte bir şeyi daha gömmüş: Yaşama sevincini. Artık şarkı söylemez olmuş, sesini yitirmiş. Uyku da gitmiş. Evine gelenlere kuşkuyla bakar olmuş, yerli yersiz kaygılanmaya başlamış. Gün boyu gözü kapıda, kulağı kırıştıymış artık. Geceleri bir kedi hafif bir gürültü yapacak olsa, birileri altınları alıp gidecek sanarak yatağından fırlayıveriyormuş. En sonunda bu yaşama dayanamaz olmuş, altınları sakladığı yerden çıkarmış, artık uykusundan uyandırmadığı adamın kapısını çalmış. “Efendim, alın şu yüz altınınızı da bana şarkılarımı ve uykumu geri verin.” demiş.

La Fontaine Masalları
(La Fonten) Anlatan: Tahsin YÜCEL

Sevgili Öğrencilerim, Yukarıdaki metinde 327 sözcük bulunmaktadır. Sesli olarak ve sessiz olarak kaç saniyede okuduğunuzu bulabilir misiniz? En iyi sonuçlarınızı defterinize yazınız.

Sessiz okuma kelime sayım :

Sesli okuma kelime sayım :

Defteriniz aşağıdaki soruların cevaplarını yazalım.

Metnin Türü : (Düzyazı mı? Şiir mi?)

Metnin Adı :

Kahramanlar :

Konu :

Anafikir:

Metinde merak ettiğiniz iki sözcüğün anlamını sözlükten bularak defterimize yazınız.

Yeni sözcüklerinizi birer cümle içinde kullanarak yazınız.

Metni, 10 tümceyi geçmeyecek şekilde defterinize okunaklı yazarak özetleyiniz.

Metinle ilgili görseli defterinize çizip boyayınız.